

الأُصُولُ الثَّلَاثَةُ وَ أَدِلَّتُهَا

لِشَيْخِ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الْوَهَّابِ (رَحِمَهُ اللهُ)

ANG TATLONG USOOL AT ANG MGA KATIBAYAN NITO

Ni Shaykhul-Islam Muhammad bin ‘Abdul-Wahhaab
(kaawaan siya ni Allah)

Ipinaliwanag ni

Sheikh Abdul Muhsin Al-Qasim حفظه الله
Imam at Khateeb ng Masjid An-Nabawi

Sa kanyang aklat na

Tayseerul Wusool Ila Sharhi Thalaathatil Usool

Isinalin sa Wikang Filipino ni

Abu Muwahhid Lut Gilman

MODULE 2

ANG TATLONG PUNDASYON NG PANANAMPALATAYA----- MODULE 2----- Page 1

Ikalawa : Ang pagsasabuhay nito

Ang ikalawasa mga usapin na obligado sa ating matutunan ay ang pagsasabuhay nito (ng kaalaman). Dahil ito ang dapat na maging bunga ng kaalaman at daan upang maging matatag ang kaalaman sa isang tao. Sinabi ng ilan sa mga *Salafus-Saliheen* “**Ang pinangasusuporta namin sa pagkakabisado ng hadeeth ay ang pagsasabuhay nito**”.Sinomang magsabuhay ng kanyang nalaman ay pangangalagaan ito ni Allah para sa kanya at pagkakalooban siya ng karagdagang kaalaman. Gayundin, ang pagsasabuhay nito ay magdudulot din ng karagdagang *Eemaan*, sinabi ni Allah

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاتَّخَذُوا ثَقُؤَهُمْ

“**At silang tumahak sa gabay ay dinaragdagan Niya ng patnubay at ipinagkaloob sa kanila ang Taqwa (pagkamaka-Diyos)**”(Surah Muhammad 47:17)

Sabi ni Imam Ash-Shawkaany hinggil dito “**Nadagdagan ang kanilang pananampalataya, kaalaman at katiyakan sa relihiyon.**” At ang tunay na magkakamit ng kaligayahan ay ang siyang ginampanan at isinabuhay ang kanyang kaalaman. Sabi ni Imam an-Nawawi “**Ang Karunungan ay ang kaalamang naglalaman ng pagkilala kay Allah, kasama ang katiyakan, pagkontrol at pagdisiplina sa sarili, pagganap at pagsasakatuparan sa tungkuling isabuhay ito at pagtigil mula sa sumasalungat dito... at ang totoong marunong ay ang nagtagumpay sa mga bagay na ito**”

Kapag isinabuhay ng tao ang kanyang kaalaman ay pinanghahawakan niya ang mga inobligado ni Allah, at hinihikayat na madagdagan niya ito ng mga *Nawaafil* gaya ng *Sunnah ar-Rawaatib* at *Witr*, pagbabasa ng Quran at *Istighfaar* bago ang oras ng Fajr, at pinaglalaanan niya ang kanyang sarili ng ilang panahon sa loob ng masjid para sa dhikr, at ang pinakamainam na oras na ito ay ang pagkatapos ng *Salatus-Sub’h* hanggang sumikat ang araw--- at sa ganitong paraan ay naisasakatuparan niya ang pagganap sa kanyang kaalaman. Gayundin, umiiwas siya sa mga pagtitipon na walang saysay ang usapan at pag-aaksaya ng oras. Kinamumuhian niya ang mga usapan na may halong panliblak at mga masasamang salita. Pinangangalagaan niya ang kanyang dila mula sa mga bagay na wala naman siyang kaugnayan.

Tunay na sinoman ang hindi magsabuhay ng kanyang natutunan ay napagkaitan ng tamis ng kaalaman at pagkatakot kay Allah. Pinangangambahan din na mabilang siya sa mga tinuturing ni Allah bilang mangmamang kahit mayroon na silang mga natutunan, sabi ni Imam Fudayl ibn Iyaad “**Mananatiling mangmamang isang ‘Aalim hangga’t hindi niya sinasabuhay ang kanyang kaalaman, kapag namuhay siya ayon dito ay (doon siya nagiging) ‘Aalim**”.

Sinoman ang hindi magsabuhay ng kanyang kaalaman ay magiging pighati lamang para sa kanya ang kanyang mga nalalaman sa araw ng paghahatol. Sabi ni Propeta Muhammad ﷺ

لَا تَزُولُ قَدَمَا عِنْدَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عَمَلِهِ فِيمَا فَعَلَ
وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَتْهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ وَعَنْ جَسَدِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ

“**Hindi makakahakbang ang mga paa ng isang alipin sa Araw ng Pagkabuhay hangga’t hindi siya natatanong (nananagot) sa kanyang buhay kung saan niya ito ginugugol, kanyang kaalaman at ano ang ginawa niya dito, kanyang kayamanan kung mula saan niya ito natamo at saan niya ito ginastos at kanyang katawan kung saan niya ito ginamit.**”(Sunan At-Tirmidhee Hadeeth 2417)

Ang nagtataglay ng kaalaman at hindi ito isinabuhay ay mas masahol pa sa mangmang, kabilang din siya sa tatlong katangian ng mga unang itatapon sa impierno (1) ang nakipagdigma, (2) maalam sa relihiyon at (3) gumastos ng kayamanan na hindi naghangad ng Kaluguran at gantimpala ni Allah bagkus sila’y / sila ay naghangad ng papuri mula sa mga tao.

ANG TATLONG PUNDASYON NG PANANAMPALATAYA----- MODULE 2----- Page 2

Sinasabi ng ilan sa mga *Ulamaa’* na ang ‘Aalim na hindi sumunod sa kanyang nalalaman ay mas unang parurusahan kaysa sa mga sumamba sa rebulto.

Ang isang tao na natuto patungkol sa isang usapin ay nagkaroon na ng katibayan laban sa kanya sa bagay na yaon (Siya ay may Pananagutan na patungkol sa isang usaping ito), kahit pa hindi siya kabilang sa mga ‘Ulamaa. Sinabi ng Propeta ﷺ

وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَّكَ أَوْ عَلَيْكَ

“**Ang Quran ay katibayan para sa iyo o laban sa iyo**”(Saheeh Muslim Hadeeth 223)

Ang taong kililos ng walang kaalaman ay tumulad sa mga Kristiyano, at siya namang may kaalaman subalit hindi ito sinunod ay tumulad sa mga Hudyo. Ang ‘Aalim ay siyang nagsasabuhay ng kanyang kaalaman kahit pa ito ay kakaunting kaalaman lamang, at ang mithiin ng *Sharee’ah* sa pag-aaral ay ang pagsasabuhay nito, upang matamo ang pagkatakot kay Allah at mapalapit sa kanya na siyang Tagapaglikha.

Ikatlo: Ang pag-aanyaya tungo dito

Ang ikatlo sa mga usapin na obligado sa atin na matutunan at maisabuhay ay ang pag-aanyaya tungo dito (sa kaalaman hinggil sa gabay ni Allah at pagsunod sa Kanya), pagtuturo sa mga tao, paggabay sa kanila at pagpapayo sa kanila.

Ang pag-aanyaya tungo sa Kanya ay isa sa pinakamararangal na gawain at ito rin ang landas ng mga sugo, Kanyang sinabi,

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وََمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“**Sabihin: Ito ang aking landas, ako ay nag-aanyaya tungo kay Allah ng may Baseerah, ako at sinomang sumunod sa akin. At Kaluwalhatian kay Allah, at hindi ako kabilang sa mga mushrikeen**” (Surah Yusuf 12:108)

Sabi ni Imam ibnu Kathir “**Wika ni Allah sa Kanyang sugo (na magpahayag) sa mga tao at jinn, nag-utos sa kanya na ibalita sa mga nilalang na ito ang kanyang landa at kanyang paraan. Ito ang da’wah tungo sa pagsaksi na walang ibang diyos liban kay Allah na natatangi at walang katambal. Sa pamamagitan nito ay nananawagan siya tungo kay Allah ng may tiyak na kaalaman, kasiguruhan at katibayan. Siya at sinomang sumunod sa kanya ay nag-aanyaya sa tungo sa kung saan nag-anyaya ang sugo ni Allah ng may tiyak na kaalaman, kasiguruhan, at katibayan mula sa pang-unawa ng isip at naayon sa isinabatas ni Allah**”

Ang pahayag ng *daa’iyah*, ay ang pinakamainam sa mga pahayag o salita at ang pinakadalisay para kay Allah, Kanyang sinabi

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

“**Sino ang higit pang mainam magpahayag kaysa sa nag-aanyaya tungo kay Allah, gumagawa ng kabutihan at nagsabing: Ako ay kabilang sa mga muslim**”(Surah Fussilat 41:33)

ANG TATLONG PUNDASYON NG PANANAMPALATAYA----- MODULE 2----- Page 3

Ang muslim na nakakilala ang kanyang sinasamba, propeta at *deen* ay pinagkakalooban siya ni Allah ng Tawfeeq sabi ni Shaykhul-Islam ibnu Taymiyyah “**Ang mithiin ng panawagan ng mga propeta, bagkus ay mithiin din ng paglikha sa mga nilalang, pagpapababa ng mga aklat at pagpapadala ng sugo ay ang lahat ng pananampalataya ay maging para lamang kay Allah, ito ang pag-aanyaya sa mga nilikha tungo sa kanilang Tagapaglalang**”

Ang pinakamataas na antas ng *da’wah* ay ang panawagan tungo sa *tawheed* at pagtakwil sa *shirk*. Dahil tunay na walang sinomang propeta na isinugo sa kanyang nasyon liban na siya ay nanawagan sa kanila tungo sa pagsunod kay Allah at pagbubukod tangi sa Kanya sa pagsamba. Ang lahat din ng mga propeta ay nagbabala mula sa Shirk, mga daanan nito at mga uri nito.

Pagkatapos ng hiko ay susundan ng *daa’iyah* ang pag-aanyaya mula sa mga pinakamahahalagang tungkulin sa Islam. Ito ang pagtataglay ng *hikmah*sa bawat salita at kilos niya alinunod sa Kanyang sinabi

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

“**Manawagan ka tungo sa iyong Panginoon ng may hikmah (karunungan) at mainam na pangangaral**”(Surah An-Nahl 16:125)

Siyang nagsasagawa ng *da’wah* tungo kay Allah habang sinusunod ang gabay ng propeta ang totoong tagasunod ng mga sugo. Sabi ni Shaykhul-Islam ibnu Taymiyyah “**Ang mga tagapagmana ng mga sugo at mga propeta, sila yaong nagpapatupad ng relihiyon sa pamamagitan ng kaalaman, pagkilos at pag-aanyaya tungkol kay Allah at sa kanyang Sugo. Sila ang mga totoong tagasunod ng mga sugo. Sila bilang dalisay na pangkat sa lupa ang dahilan ng pangkalinis ng kalupaan at pagbaba ng ulan at pagtubo ng maraming pananim. Sila ay nagdadalisay sa kanilang sarili at ang mga tao ay nagdadalisay ng kanilang mga sarili ng dahil sa kanila.**”

Ang mga gantimpala naman ng nag-aanyaya tungo kay Allah ay naka-ugnay sa panahon. Sinabi ng Propeta ﷺ

مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا
وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ، كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُوزَارِهِمْ شَيْئًا

“**Sinoman ang mag-anyaya tungo sa gabay ay mayroon siya ng gantimpala ng sinomang sumunod sa kanya, habang hindi nababawasan ang kanilang gantimpala.At sinoman ang mag-anyaya tungo sa kaligawan ay mayroon siya ng kasalanan ng sinomang sumunod sa kanya, habang hindi nababawasan ang kanilang mga kasalanan.**”(Saheeh Muslim Hadeeth 2674)

Ang pagsusumikap na makapaggabay ng mga nilalang ay higit pang mainam sa pagtatamo ng mga karangyaan sa buhay. Sinabi ng Propeta ﷺ kay ‘Ali bin Abi Taalib (kalugdan siya ni Allah)

لَنْ يُهْدِيَ اللهُ بَكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَّكَ مِنْ خَيْرِ النِّعَمِ

“**Tunay na kung sa pamamagitan mo’y makapaggagabay si Allah ng isang tao, higit itong mainam sa’yo kaysa sa humrun-na’am (pulang kamelyo)**”

Ang mithiin ng mga pagsasabatas ay upang patnubayan ang mga tao sa pagkilala kay Allah at pagsamba sa Kanya, ito ay tiyak na pagdudulot ng karagdagang kasiyahan. Sabi ni Shaykhul-Islam “**Ang mga ‘Ulamaa ang mga tagapagmana ng mga propeta, tungkulin nilang ipaliwanag ang ipinarating ng Sugo at pasinungalingan ang anumang sumasalungat dito**”

ANG TATLONG PUNDASYON NG PANANAMPALATAYA----- MODULE 2----- Page 4

ANG TATLONG PUNDASYON NG PANANAMPALATAYA----- MODULE 2----- Page 5

TALASALITAAN ----- الْكَلِمَاتُ الْجَدِيدَةُ

Salafus-Saaliheen الصَّالِحِينَ - ang literal na kahulugan ng Salaf ay “nauna” at ang saliheen ay

“matutuwid” ang tinutukoy dito ay ang mga unang tatlong henerasyon ng mga matutuwid na Muslim mula sa panahon ni Propeta Muhammad ﷺ

Nawaafil/ Naafilah نَوَافِلُ/ نَافِلَةٌ - tumutukoy sa mga boluntaryong gawain, kasingkahulugan ng “Sunnah/Mustahabb”

Sunnah ar-Rawaatib/ Sunnah ar-Raatibاهْتِدَاءُ الرَّاكِبِ/ سُنَّةُ الرَّاكِبِ boluntaryong Salah na natukoy ni Propeta Muhammad na sinoman ang gumawa nito ay patatayuan ng bahay ni Allah sa paraiso. Ito ay binubuo ng 12 rak’ah (2 rak’ah bago ang Salatul Fajr, 2+2 (4) rak’ah bago magSalatudh-Dhuhr, 2 pagkatapos ng Salatudh-Dhuhr, 2 rak’ah pagkatapos ng Salatul-Maghrib at 2 rak’ah pagkatapos ng Salatul-Ishaa)

Witr/ Salaatul-Witr وَتْرٌ/ صَلَاةُ الْوَيْتْرِ literal na kahulugan ng Witr ay gansal (butal) hal. 1,3,5,7 atbp., ang tinutukoy na Salatul Witr ay ang boluntaryong Salah na ang bilang ng mga rak’ah ay gansal. Ito ay maaaring isagawa pagkatapos ng Salatul-Ishaa hanggang bago mag Fajr.

Istighfaar اِسْتِغْفَارٌ - paghingi ng tawad

Saalatus-Sub’h صَلَاةُ الصُّبْحِ Salatul-Fajr

‘Aalim عَالِمٌ - literal na kahulugan nito ay maalam, at ang tinutukoy sa kontesktong ito ay ang maalam sa relihiyon

Sharee’ah شَرِيعَةٌ - batas ng Islam na ipinadala ni Allah sa Kanyang sugo

Da’wah دَعْوَةٌ - literal na kahulugan nito ay pag-aanyaya (tungo sa kahit na anong bagay), ang teknikal na kahulugan nito ay ang pag-aanyaya tungo kayAllah

Daa’iyah/ Daa’iyah دَاعِيَةٌ/ دَاعِيَةٌ - tawag sa taong nag-aanyaya tungo kay Allah

Humrun-Na’am خَيْرُ النِّعَمِ - pulang kamelyo (pinakamahal na uri ng kamelyo)

ANG TATLONG PUNDASYON NG PANANAMPALATAYA----- MODULE 2----- Page 6

MATAPOS ANG MODULE NA ITO, DAPAT AY MAKAKAYA NG MAG-AARAL NA IPALIWANAG ANG MGA USAPIN GAYA NG MGA SUMUSUNOD:

1. Ano ang dapat na bunga ng pagkatuto sa Islam?
2. Gaano kahalaga ang pagsasabuhay ng kaalaman?
3. Magbigay ng ilang gawain na indikasyon ng pagpapatupad ng kaalaman.
4. Ano ang katangian ng mga Kristiyano at ano ang katangian ng mga Hudyo?
5. Ano ang kahahantungan ng mga taong may nalalaman subalit taliwas dito ang kanilang gawain?
6. Dapat bang magDa’wah? Ano ang gantimpala na matatamo mula dito?
7. Ipaliwanag kung ano ang pagkakahalintulad ng mga propeta sa kanilang mga mensahe.
8. Ano ang mga negatibong dulot ng pag-iwan sa pagbabahagi/pag-aanyaya tungo kay Allah?

ANG TATLONG PUNDASYON NG PANANAMPALATAYA----- MODULE 2----- Page 7